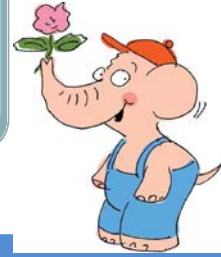

פרשת צו

צינות

נושא הפרשה – **הצינות** – הוא נושא מהותי בתרבות היהודית, תרבות שחלק חשוב בה הם מצוות וציוויים שונים.

ואולם, לא רק במסורת דתית נדרש ציות. בכל מערכת ובכל מסגרת יש כללים שיש לציית להם, אפילו במסיבת פיג'מות! כפי שאפשר לראות במכתבו של חידקל, גם באירוע שלכאורה לא צריכים להיות בו חוקים נדרשים הקשבה וצינות.

הצינות הוא נושא כאוב בחייהם של ילדים – ילדים נדרשים לציית למבוגרים במסגרות המשמעותיות בחייהם: בבית ובבית הספר. מבוגרים הם "השולטים" ברוב המסגרות, ובדרך כלל, הם המחליטים את ההחלטות החשובות בעבור הילדים (עד גיל מסוים...) גם העובדה שהמבוגרים הם "בעלי הממון" מותירה בידיהם החלטות רבות, וכמובן שלא פעם הילדים מתוסכלים ממצב זה. מה אפוא אפשר לעשות?

קודם כול, ככל האפשר, כדאי להשתדל לתת לילדים חופש ובחירה. וכשאי אפשר, כדאי להסביר מדוע בנסיבות המסוימות האלה אי אפשר להותיר בידם את הבחירה ונדרש מהם לציית. יתר על כן, כדאי לנסות להראות השתתפות בתחושות הכעס והתסכול של הילדים על הדרישה הנדרשת מהם לציית. אפשר לספר לילדים שגם המבוגרים נדרשים לציית: למנהלים בעבודה, לחוקי המדינה, לתקנות העירייה ועוד. לעתים גם הם לא אוהבים את זה, אבל הם מצייתים. שהרי בסופו של דבר, כפי שגם חידקל הבין, בלי חוקים תשרור אנרכיה והחברה האנושית תתקשה להתקיים – ואולי גם הבנה זו מקלה על הצינות לחוקים...

במדור בין השורות

בסיומו של השיר המופיע במדור זה, הילד טוען שמרוב דברים שהוא צריך לעשות הוא אינו עושה דברים שהוא רוצה. ייתכן שילדים רבים יזדהו עם אמירה זו – אם אנחנו צריכים להכין שיעורים, להתכונן למבחן, להתקלח, לסדר את החדר, מתי באמת ישאר לנו זמן לשחק כדורסל, לגלוש באינטרנט, לראות טלוויזיה ואפילו לקרוא ספר?

אפשר לדבר עם הילדים על תכנון סדר יום, על כך שרבים מהדברים שצריך לעשות אינם דורשים זמן רב, ואפשר לנסות להספיק לעשות אותם בזמן קצר. בכל מקרה, כדאי להדגיש שחשוב להותיר זמן ולעשות גם דברים שרוצים לעשות, ואם הם באמת חשובים – אפשר לקום חצי שעה מוקדם יותר!

על המדרש

המדרש המובא הפעם מעט מורכב, ולכן מומלץ לספר את הפתיחה ולוודא שהתלמידים מבינים אותה, ורק אז לקרוא את המדרש עצמו. במדרש מתוארת התנגשות בין שני חכמי הלכה בשאלה מתי חל יום הכיפורים – היום הקדוש בשנה! ואולם, החכמים המוזכרים במדרש לא היו שווים במעמדם – רבן גמליאל היה נשיא הסנהדרין ולכן רבי יהושע נדרש לציית לו. כדי שלא ייווצרו שני לוחות שנה עבריים שונים וכדי להפגין בפומבי את קבלת סמכותו של הנשיא, נדרש רבי יהושע לחלל את יום הכיפורים לפי התאריך שחישב הוא. ואכן, אף שרבי יהושע היה בטוח בצדקתו, הוא ציית לבכיר ממנו. מכך אפשר ללמוד שבמקרים מסוימים, מתוך דאגה לטובת החברה, חשוב לציית לחוק או להוראה הנכפים מלמעלה, גם אם הם אינם מתקבלים על דעתנו.

שאלות לדין: האם מותר לאזרחים להפר חוק שהם בטוחים שהוא מוטעה? אילו אמצעים יש בידי האזרחים לתקן את החוק בלי להפר אותו? (מכתבים, הפגנות, השפעה על המחוקקים לשנות את החוק ועוד).

בהקשר זה אפשר להזכיר גם את המושג "פקודה בלתי חוקית בעליל" ולציין שיש גם מצבים שחובה לא לציית בהם!

מה בפרשה

- הנחיות לכוהנים בעניין הקורבנות – פרשה זו כוללת פרטים הנוגעים לדרך הקרבנות של סוגים שונים של קורבנות: עולה, מנחה, חטאת, אשם וזבח השלמים.
- פרשת המילואים – הקדשת אהרון ובניו לעבודה במשכן והקדשת המשכן עצמו על ידי משיחתו בשמן המשחה. בפרשה מתואר בפרטי פרטים טקס משיחתם של אהרון ובניו, והקורבנות שהובאו בשבעת הימים הקרויים "ימי המילואים".